

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofurti, 1684

Flagellis Cæditur Ad Columnan. 57

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Fatigatus accusatorum clamoribus

Hæret in silentio Rei.

Extorquet ab eo responsum,

Dum intumescit deceptus.

Vel cum captivus forer

Superib[us] restitit Deus :

Laudantem se à potestate non sua corripuit,

Descriptis illi se Regem,

Ut à se modestiam diceret,

Et quo levius astuetum palponibus hominem

Pungeret admonitio,

Ab innato studio veritatis, fiduciam excusavit.

Miratus Aulicus est nomen novum,

Qui consenserat inter Princeps,

Veritatis ne definitionem quidem audierat.

Sibi facile persuasit

Illum de hoc mundo non esse,

Qui potuisse

In tam odiosum mundo munus venire.

Invenit malus discipulus

Optimum præceptorem;

Cujus tamen, interrogatione contentus,

Non sustinuit expectare responsum;

Utpote qui more maliorum

Videri vellet veritatis avidus, cum non esset.

Doctrinam suam positus in schola non sua

Designatus est explicare.

Enodationem arcani Dogmatis

In Crucis Cathedram distulit,

Et taciturnitate suos docuisse contentus

Non esse veritati locum in Aula,

Ubi Adulatio omnia est.

Misi non loqueris?

ne scis quia potesta-
tem habeo, &c.

Non haberes potesta-
tem adversus me
ullam, nisi &c.

Tu dieis, quia Rex
sum ego.

Ego in hoc natus
sum ut testim. per-
hibeam veritatem.

Quid est veritas?

Regnum meum non
est de hoc mundo.

Pilatus ubi interro-
gasset, quid est veri-
tas? statim exivit,
non expectato
responso.

Quare Christus in
aula noluerit
explicare veritatis
doctrinam.

Veritas odiosa omni-
bus, sed Principibus
porosiorum.

Ita secura, ut vel
ipsum deicidium pa-
traretur in meridie,

Offendit

ELOGIUM LVII.

FLAGELLIS CÆDITUR AD COLUMNAM.

Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23. Joan. 19.

Mitum erat si sub timido Judice

Secura scelera non regnarent.

F 5

Fatu-

Offendit in latrones,

Vel ipso Prætors in Atrio, Viator Deus,

Nudatur vestibus suis,

Semivivus & ipse

Plagis impositis relinquendus,

Sitiens non aquam sed sanguinem

Populus Moysis,

Virgis iterum consequentem se Petram sollicitat

Ulciscitur illa beneficio vulnus,

Et Plagis perita dat scabebas

Quales amant,

Librum suum scriptus intus, & foris

Deus quoque ipse censuræ hominum

Ad columnam exponit,

Bene nunc assiduo lectore frangatur,

Quando quod in ea affixum est Verbum,

Arcana Dei omnia continet.

Diruite, Scythæ, Columnam,

Ex Pyladis, & Orestis historia

Veri Magistrum Amoris;

Nobilia sua Charitatis emblemata

Ad eruditionem omnium gentium

In Columna altera statuit Deus.

Amorem natus Euristheum Alcides noster,

Nullam sibi indulgeri ab eo sentiens

Laborum metam,

Ibidem plus ultra,

Ubi aliis, non plus ultra, descripsit,

Fabulosa Virtus se claudi terminis passa est,

Quod pati vera non potuit.

Monstrum fuerat lapsum Mundum

Sine columnis erigi,

Et a Pharaone duriori

Meliorem Dei populum eripi,

Quin ei index itineris

Sua etiam Columna præiret,

Tineat templo suo Dagon;

Samson alter Columnas amplexus

Hocum suorum rura i. pelite se præparat.

Quam non n. mori Ligebas. I. cex est,

Qui

Alludit ad illum,
qui descendebat de'
Hi. ierusalem in Ierico,
& incidit in
latrones.

Bibebant de conse-
guente eos petra :
Petrus autem erat
Christus.

Consuetudo apud
antiquos exponendi
ad columnam libros
quos edidissent,
unde Juvenal. &
apud fructu lectore
columnæ.
De hoc Lucianus in
dial. Scythæ, seu de
Amicitia.

Euristhei, & Herculis
notissima fabula.

Alludit ad colu-
mnas Herculeas.

In columna ignis, &
nubis eductus popu-
lus ab Egypto.
Samson templum
Dagon diruit excus-
sis colematis, Indic. 16.
Pilatus flagellavit
Crescim, ut emen-
daretur, & niteret,
non ut occidaret.

Qui vel in ipsa crudelis Clementia,
Hoc unum punit in Reo,
Quod nullam in eo causam invenerit?
In foro nequitiae
Fuit semper innocentia summum crimen.
Qui te tamen, mi JESU,
Ex ore judicet tuo, credat
Te saxe alligatum Promethei poenas luere,
Quod & ipse, te teste,
Ignem venisti mittere in terram.

Ego nullam invenio
in eo causam.

Prometheus alligatus
Caucaso, quod ignem
furatus esset ē Caelo.
Luci, in Prometh.

ELOGIUM LVIII.

SPINEA REDIMITUR CORONA.

Math. 27. Marc. 15. Luc. 23. Joan. 19.

In Regno patientiae
Non aliud coronat, quam quod cruciat.
Spinatum Deum fixerint Ethnici,
Fecere Judæi.
Ex radiis novam speciem Divinitatis intelliges.
Viarum curator
Moras itinerantium præcavens,
Impedimenta pedum in capite sepelit.
Quidni Arbores
Rhamnum olim in Regem eligerent,
Tanto quandoque sessilium in vertice?
Colligamus de Spinis uvas.
Ex quo vepres inoculantur in Vite.
Labile unicum Christi Regnum non est;
Illiū unius corona radices habet.
Ita robustè mavult, quam venustè regnare.
Initiandus in dolorem arte Magister,
Post examen severius laureatur.
Arundinca tamen Rude donatur,
Ne gravis cuiquam disciplina ejus accideret.
Qui linguam nequam audierat,
Debuit de præcepto Sapientis
Spinis aures sepi.
Sine phalaxis videri Veritas amat:

Deus spinarum apud
Rom. ex Augustino
de Civit. c. 2, lib. 4.

Judic. 9, dixerunt
omnia ligna ad
rhamnum, veni &
impera super nos.

Christus vitis pluri-
bus locis dicitur.

Nulla enim alia co-
rona ita inheret ca-
piti, ut quæ fixa.

Ligureatu vir dolo-
rum, & sciens infir-
mitatem.

Ecclesiast. 28.
Linguam nequam
audisti? sepi auras
tuas spinas.